

KLIMENKO A. O. Pedagogical maintenance of work of modern teacher of university is in the social networks of the Internet.

The article presents the research of the pedagogical contents of university teacher's work in the Internet social networks. The social networks users' motives and their rankings by students and teachers have been analyzed in this work. There have also been made a comparative analysis of the Internet social networks most popular in Ukraine, and given recommendations as to their choice by a teacher to be used in his professional activity.

Keywords: Internet, social networks, Internet technologies in higher institution teacher's activity.

Кузнєцова О. Я.

Національний авіаційний університет

МЕТОДИЧНО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЦІЛІ І ЗАВДАННЯ НАВЧАННЯ ЗАГАЛЬНОЇ ФІЗИКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ АВІАЦІЙНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

У роботі подано вимоги, сформульовані сучасним ринком праці, до майбутніх інженерів авіаційних спеціальностей та особливості навчальних технологій, що здатні їх забезпечити. Описано один із ключових принципів розробленої модульно-рейтингової технології, на якому ґрунтується методика навчання загальної фізики майбутніх інженерів авіаційних спеціальностей.

Ключові слова: загальна фізика, самостійна робота, модульно-рейтингова технологія навчання, майбутні авіаційні інженери.

Як відомо, ключовим гаслом Болонського процесу є “навчання впродовж життя”. Слід зазначити, що вперше концепція “навчання впродовж життя” з'явилася у 1973 році в звіті Організації Економічної співпраці та Розвитку (ОЕСР) “Періодична освіта: Стратегії навчання впродовж життя”, в якому основна увага була надана потребам глобальної економіки і конкурентоспроможності. Поняття “навчання впродовж життя” (“*Lifelong Learning*” – LLL) спочатку було розроблено як відповідь на кризу того часу в царині західних систем вищої освіти. Проте наприкінці дев'яностих років воно набуває особливого звучання у зв'язку з новою економічною кризою та стрімким зростанням безробіття. Як один із результатів вивчення ключових причин тодішньої кризи у 1995 році Європейська Комісія (ЄК) опублікувала офіційний документ “Викладання і навчання: На шляху до суспільства, що навчається”, а в 1996 році, на засіданні ОЕСР, в якому брали участь міністри освіти, вже були зроблені висновки про те, що з початку XXI століття принцип “навчання впродовж життя” повинен охопити усіх активних учасників економічного життя Об'єднаної Європи – від простих робітників до вищих менеджерів корпорацій.

Як результат, уже наприкінці дев'яностих років в Європі формується досить чітке уявлення про те, що глобалізація економіки та бурхливий

розвиток наукоємних технологій вимагають принципово нового ставлення до організації вищої освіти. З одного боку це означало необхідність набуття спеціальних знань, вмінь, навичок та професійних компетенцій тими, хто навчається в закладах вищої освіти, тобто молодим поколінням, яке тільки готується до майбутнього професійного життя. З другого боку – тих, хто вже має вищу освіту або хоче її отримати в зрілому віці, задля того, щоб весь час підтримувати необхідний професійний рівень та адаптуватись до все зростаючих вимог часу. “Принципи побудови інформаційного суспільства й суспільства знань не можуть зводитися тільки до технологічних інновацій. Ми переживаємо третю промислову революцію – революцію нових інформаційних і комунікаційних технологій, що супроводжуються зміною самої організації й функціонування знань. Розмах, що набули ці технологічні перетворення за останні десятиліття, торкнувся засобів створення, передачі й обробки знань, що дозволяє думати, що ми стоїмо на порозі нової ери – ери цифрового знання” [1].

Потужним чинником, який свого часу спонукав появу самої Болонської декларації, цієї програми радикальної перебудови усієї традиційної системи європейської (та й української, як ми бачимо сьогодні) освіти, стали неймовірні за масштабами та темпами зміни оточуючого техно-соціального світу, які відбулися протягом життя практично всього одного-двох поколінь [2, с. 25-36]. Постали і нові завдання перед вищою школою, яка відповіла на ці виклики часу, у тому числі, і розробкою концепції “навчання впродовж усього життя”.

Отже, перед фахівцями європейської вищої школи постало технологічне запитання: за рахунок яких ключових елементів навчального процесу можна практично реалізувати вказану концепцію? Відповідь було знайдено доволі швидко – це *спеціальні форми організації самостійної роботи студентів* протягом усього терміну навчання у вищому навчальному закладі. І починається все з молодших курсів, у тому числі, і при викладанні курсу загальної фізики для майбутніх інженерів авіаційних спеціальностей.

Особливості викладання курсу загальної фізики для майбутніх інженерів авіаційних спеціальностей

Стосовно курсу загальної фізики для майбутніх інженерів авіаційних спеціальностей слід відзначити ряд його специфічних особливостей.

Головна з них полягає у тому, що авіаційних фахівців слід віднести до категорії інженерних кадрів *зовнішнього* (міжнародного) ринку праці. Відомо, що випускники Національного авіаційного університету (НАУ) працюють не тільки на підприємствах цивільної авіації нашої держави, але і в численних зарубіжних міжнародних авіакомпаніях. До того ж, у НАУ навчаються іноземні студенти з 50 країн, із них країни Азії складають 52%, СНД – 31%,

Африки – 11%. Все це, у кінцевому підсумку, призводить до того, що *реальний* ринок праці, для якого проводить підготовку спеціалістів НАУ, на сьогодні виявляється набагато більш специфічним, ніж для інших неавіаційних технічних вишів. А ринок праці в сучасних умовах глобалізації світової економіки, як відомо, є ключовим чинником, який диктує як базові освітні стандарти в даній галузі, так і навчально-методичні та організаційні шляхи їх забезпечення. Саме вище вказані специфічні особливості сучасного економічного оточення НАУ і визначає його базову організаційно-методичну та навчальну політику.

У тому числі, з метою задоволення потреб міжнародного ринку праці, особистісного зростання студентів та розширення зони освітніх послуг, починаючи з 2000 року навчання студентів у НАУ здійснюється як українською, так і англійською мовами. До так званих “англомовних” потоків належать як українські студенти, так і іноземні громадяни. Слід зазначити, що останні, як правило, є вихідцями з суттєво іншого освітнього середовища, в якому вони отримали доуніверситетську освіту. Враховуючи колоніальний статус більшості цих країн, специфіка їхніх національних освітніх традицій багато в чому відбиває особливості і тенденції сьогоденної Західної Європи. У тому числі тенденції типу Болонського процесу. А це, у свою чергу, ставить особливі вимоги до існуючих на сьогодні в технічному виші освітніх технологій. А саме, зберігаючи історично накопичений кращий вітчизняний досвід і певний “національний колорит”, ці технології повинні бути максимально адаптованими до існуючих міжнародних освітніх стандартів в даній ділянці.

Таким чином, у зв'язку з вищевикладеним, стає очевидним, що базові навчальні технології з професійної підготовки і, в тому числі, навчальні технології в курсі загальної фізики, у випадку авіаційного вищого навчального закладу мають бути інтегровані до загальноєвропейських освітніх стандартів набагато більше, ніж це має місце для “звичайних” технічних вишів.

Разом з тим, також добре відомо, що усі реформування вищої школи України останніх років супроводжувались систематичним падінням навчальних годин, що планово відводяться для вивчення курсу загальної фізики. У таких умовах відповідні кафедри технічних вищих навчальних закладів, у тому числі, й авіаційних, на практиці стикаються з надзвичайними за складністю методично-організаційними проблемами. Особливо, коли доводиться поєднувати одночасно такі “нез'єднанні”, на перший погляд, речі як підвищення рівня фундаментальності базової підготовки майбутніх інженерів авіаційних спеціальностей і кардинальне зменшення навчальних годин, які відводять на цю підготовку. Дана реалія сучасного вишівського життя також слугує вагомим чинником до розробки таких нових навчальних

технологій, при застосуванні яких негативний ефект від дії вказаних взаємно суперечливих вимог зводився б до мінімуму.

Інша специфічна особливість викладання фізики в авіаційному виші полягає в тому, що всі напрями підготовки фахівців тут належать до наукоємних технологій, оскільки таку специфіку має сама авіаційна галузь. Відомо, що саме в авіаційній промисловості завжди впроваджувалися найновіші досягнення науки та технологій. У зв'язку з цим, поряд з загальноосвітніми, світоглядними, гуманістичними задачами при вивченні курсу загальної фізики, необхідно також вирішувати завдання дещо інакшого плану. Перш за все маєтись на увазі проблема формування більш глибоких, ніж "звичайно", навичок майбутнього інженера в ділянці наукоємних технологій. А саме, студентам необхідно прищепити навички та вміння фізико-математичної постановки, моделювання та розв'язування задач з обраного професійного напрямку. Тобто застосуванню знань, вмінь та навичок математичного опису фізичних задач для моделювання інженерних фахових завдань.

Наступне, особливість навчання курсу загальної фізики для інженерів авіаційних спеціальностей полягає в урахуванні вікових особливостей студентів. Як добре відомо, курс загальної фізики в авіаційних інженерних вишах вивчається студентами на 1 та 2 курсах. Практика показує, що сучасний студент молодших курсів, вчорашній школяр, приходять до вузівської аудиторії практично не підготовленим до повноцінного освоєння як рівня і обсягів, так і способів подачі навчального матеріалу, які прийняті у вищому навчальному закладі. Це зумовлено, головним чином, об'єктивними причинами. А саме, тим, що у сучасній середній школі вони не отримали (або майже не отримали) необхідних навичок та вмінь самостійної аудиторної та поза аудиторної роботи. У зв'язку з цим, перед викладачами молодших курсів постає першочергова задача "навчити таких студентів вчитися", перекинути логічний і зрозумілий для них місток між вчорашнім шкільним класом і сьогоднішньою аудиторією в вищому навчальному закладі.

Таким чином, усе вищевикладене дає можливість сформулювати головні методично-організаційні цілі та ключові завдання сучасного курсу загальної фізики для майбутніх інженерів авіаційних спеціальностей. А саме, курс повинен:

- забезпечити адекватний до сучасних вимог ринку праці рівень знань, вмінь та навичок студентів в умовах неухильного скорочення аудиторних навчальних годин на вивчення загальної фізики;
- прищеплювати навички та вміння системної самостійної роботи;
- викладатись із застосуванням відповідних організаційно-методичних схем контролю ефективності результатів *самостійної* аудиторної та поза

аудиторної роботи студентів;

– враховувати психологічні вікові особливості студентів 1 та 2 курсів;

– забезпечувати впровадження в навчальний процес нових кредитно-модульних ідей навчання, враховуючи як зарубіжний досвід, так і традиції та кращі здобутки вітчизняної вищої школи.

Особливості жорсткої помодульної організації навчального процесу

У переліку спеціальностей, за якими проводиться навчання в Національному авіаційному університеті, можна виділити такі, де загальна фізика вивчається впродовж трьох, двох і, навіть, одного семестру.

Як показано в [2, с. 83], для більшості спеціальностей, що мають загальну кількість годин 243, 270, 297, 306 та 324, передбачено вивчення курсу загальної фізики впродовж двох семестрів. І тільки для невеликої кількості спеціальностей передбачено його вивчення впродовж трьох семестрів. Тут можна виокремити такі курси загальної фізики, а саме: існують спеціальності, де в курсі загальної фізики практичні заняття заплановані *тільки в першому семестрі* (17-18 годин), для інших спеціальностей в курсі загальної фізики взагалі *не передбачено години* на проведення практичних занять. І нарешті до третьої групи віднесено двосеместрові курси, які при однаковій кількості аудиторних годин, відрізняються тільки невеликими відмінностями в кількості годин, відведених на самостійну роботу студентів. Слід закцентувати особливу увагу на ту обставину, що кількість годин, відведених на самостійну (в основному, поза аудиторну) роботу студентів, скрізь складає *60-85% від загальної кількості аудиторних годин!* Абсолютно очевидно, що, при таких співвідношеннях аудиторних та поза аудиторних навчальних годин, питання організаційного та методичного забезпечення самостійної роботи студента із другорядного перетворюється на одне із ключових. У свою чергу, питання забезпечення *високої ефективності контролю* цієї форми роботи взагалі стає головним.

Таким чином, можна констатувати ще раз: більша частина сучасного бюджету навчальних годин з курсу загальної фізики для авіаційних спеціальностей відведено на самостійне вивчення матеріалу. А це практично означає, що в таких умовах сучасний студент денної форми стає, по суті, “напівзаочником”. І, відповідно, усі базові засади організації його навчального процесу, у порівнянні з раніше існуючими, повинні бути радикально змінені. Саме варіант такої “радикально зміненої” схеми організації навчального процесу і покладено в основу розробленої модульно-рейтингової технології.

У силу вищесказаного, у запропонованій модульно-рейтинговій технології основний акцент припадає на розроблення *організаційно-структурної схеми управління та контролю* поза аудиторною самостійною

роботою студентів.

У рамках даної схеми, одним із ключових елементів є елемент підготовки лектора до нового навчального семестру, який передбачає неодмінне розроблення так званого *жорсткого помодульного плану організації навчального процесу* на весь поточний семестр. Очевидно, що зазначені плани складаються викладачем на підставі робочого навчального плану з загальної фізики для даної спеціальності.

Приклад плану організації навчального процесу для трисеместрового курсу вивчення загальної фізики наведено в табл. 1-3.

“План організації навчального процесу” містить номер навчального тижня семестру, назву модуля, теми лекцій, теми практичних занять або теми теоретичної частини лабораторних занять, номери обов’язкових задач до кожного практичного або лабораторного заняття, номери індивідуальних задач, списки лабораторних робіт. Також у плані зазначено тиждень та місце, де проходитиме написання модульних контрольних робіт – це лекційне, практичне, або лабораторне заняття.

Навчальний матеріал кожного семестру розділено на два модулі. А саме, перший семестр містить модуль I “Механіка. Молекулярна зігільна загальна фізика” та модуль II “Термодинаміка. Електромагнетизм”, другий семестр – модуль III “Коливання та хвилі. Оптика” та модуль IV “Квантова й атомна зігільна загальна фізика”, третій семестр – модуль V “Конденсований стан речовини” та модуль VI “Ядро атома. Елементарні частинки”. Слід зазначити, що в II та III семестрах, коли не передбачено аудиторні години на практичні заняття, останні фактично організовані як теоретична частина лабораторної роботи, методику проведення якої буде описано в наступних статтях. Складений помодульний робочий план заздалегідь вивішується на дошці об’яв кафедри *на початку кожного семестру* і, крім того, поширюється серед студентів потоку на першій же лекції.

Кожен модуль містить приблизно однакову кількість лекцій, після вивчення яких відбувається написання модульної контрольної роботи. Таке кількісно однакове лекційне наповнення кожного модуля забезпечує *рівномірність* модульних контролів упродовж кожного семестру. Таким чином, перший модульний контроль припадає практично на середину семестру, а другий – відбувається наприкінці семестру.

Таблиця 1

**План організації навчального процесу
для трисеместрового курсу загальної фізики на I семестр**

№ тижня	Модулі	Теми лекцій (теоретичне ядро)	Теми практичних занять	Обов'язкові задачі	Індивідуальні задачі	Лабораторні роботи по підгрупах
I семестр						
1	Модуль I: Механіка. Молекулярна фізика	1. Вступ до курсу фізики. Кінематика матеріальної точки 2. Кінематика абсолютно твердого тіла	Вступне заняття. Видача завдань.	Видача завдань	Вступне заняття. Видача завдань	Робота за графіком
2		3. Динаміка матеріальної точки	Кіне-матика	1, 7, 9, 10, 11	Здача завдання №1	Робота за графіком
3		4. Динаміка твердого тіла 5. Неінерціальні системи відліку				
4		6. Релятивістська кінематика	Динаміка	17, 19, 23, 30, 42	Здача завдання №2	Робота за графіком
5		7. Релятивістська динаміка 8. Закони збереження імпульсу і моменту імпульсу				
6		9. Закон збереження механічної енергії				
7		10. Статистичні розподіли 11. Молекулярно-кінетична теорія газу	Неінерціальні системи відліку. Релятивістська механіка	65, 69, 71, 75, 76	Здача завдання 3	МОДУЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ I
8		12. Перший закон термодинаміки				
9	Модуль II: Термодинаміка. Електромагнетизм	13. Другий закон термодинаміки 14. Реальний газ	Ідеальний газ. Термодинаміка	1, 7, 22, 29, 44, 50	Здача завдання 4	Робота за графіком
10		15. Елементи теорії поля	Електричне поле	1, 3, 4, 23, 29, 31	Здача завдання 5	Робота за графіком
11		16. Статичне електричне поле 17. Діелектрики в електричному полі				
12		18. Провідники в електричному полі	Постійний електричний струм	40, 43, 52, 55, 59	Здача завдання 6	Робота за графіком
13		19. Робота і енергія в електричному полі 20. Постійний електричний струм				
14		21. Статичне магнітне поле				
15	22. Речовина в магнітному полі 23. Електромагнітна індукція	Магнітне поле	67, 73, 75, 83, 87	Здача завдання 7	МОДУЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ II	
16	24. Динамічне магнітне поле					
17	25. Рівняння Максвелла 26. Підсумкова лекція	Підсумкове заняття			Підсумкове заняття	

Таблиця 2

**План організації навчального процесу
для трисеместрового курсу загальної фізики на II семестр**

№ тижня	Модулі	Теми лекцій (теоретичне ядро)	Теми теоретичної частини лабораторної роботи	Обов'язкові задачі	Індивідуальні задачі	Лабораторні роботи по підгрупах
II семестр						
1	Модуль III: Коливання та хвилі. Оптика	1. Вільні незгасаючі коливання	Вступне заняття. Видача завдань	Видача завдань	Вступне заняття. Видача завдань	Робота за графіком
2		2. Додавання гармонічних коливань				
3		3. Вільні загасаючі коливання	Вільні коливання	2,11, 17,20	Здача завдання 1	Робота за графіком
4		4. Вимушені коливання				
5		5. Механічні хвилі				
6		6. Електромагнітні хвилі	Загасаючі та вимушені коливання	32, 39, 52, 61	Здача завдання 2	Робота за графіком
7		7. Інтерференція світла	Хвильова оптика	112, 133, 152, 165, 190	Здача завдання 3	Робота за графіком
8		8. Дифракція світла				
9		9. Поляризація, дисперсія світла				
10		10. Теплове випромінювання	МОДУЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ III			
11	Модуль IV: Квантова й атомна фізика	11. Фотоэффект, ефект Комптона, тиск світла	Квантова оптика	4, 19, 21, 32	Здача завдання 4	Робота за графіком
12		12. Гіпотеза де Бройля. Співвідношення невизначеностей Гейзенберга				
13		13. Рівняння Шредінгера і його частинні розв'язки	Квантова фізика	4, 32, 43, 58, 87	Здача завдання 5	Робота за графіком
14		14. Квантування фізичних величин				
15		15. Квантова теорія атома водню	Теорія атома водню	127, 134, 141, 147	Здача завдання 6	Робота за графіком
16		16. Рентгенівські спектри багатоелектронних атомів				
17		17. Спонтанне та вимушене випромінювання. Лазери				
18			18. Спектри молекул. Підсумкова лекція	МОДУЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ IV		

Таблиця 3

План організації навчального процесу для трисеместрового курсу загальної фізики на III семестр

№ тижня	Модулі	Теми лекцій (теоретичне ядро)	Теми теоретичної частини лабораторної роботи	Обов'язкові задачі	Індивідуальні задачі	Лабораторні роботи по підгрупах	
III семестр							
1	Модуль V: Конденсований стан речовини	1. Будова кристалів	Вступне заняття. Видача завдань	Видача завдань	Вступне заняття. Видача завдань	Робота за графіком	
2		2. Квантові статистики					
3		3. Теорія теплоємності	Теплові властивості кристалів	174, 179, 186, 197	Здача завдання 1	Робота за графіком	
4		4. Електропровідність металів					
5		5. Елементи зонної теорії кристалів	Напів-провідники	208, 212, 216, 222	Здача завдання 2	Робота за графіком	
6		6. Напівпровідники					
7		7. Контактні і термоелектричні явища	Електричні та магнітні властивості речовини	217, 230, 233, 237	Здача завдання 3	Робота за графіком	
8		8. Магнітні властивості речовини					
9		9. Феромагнетизм	МОДУЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ V				
10	10. Склад і квантові характеристики атомного ядра						
11	Модуль VI: Ядро атома. Елементарні частинки	11. Ядерні сили. Моделі ядра	Склад ядра. Енергія зв'язку ядра	238, 241, 278, 279	Здача завдання 4	Робота за графіком	
12		12. Радіоактивний розпад					
13		13. Ядерні реакції	Радіоактивний розпад. Ядерні реакції	248, 253, 262, 275	Здача завдання 5	Робота за графіком	
14		14. Реакція поділу ядра. Термоядерні реакції					
15		15. Фундаментальні взаємодії. Класифікація елементарних частинок	МОДУЛЬНИЙ КОНТРОЛЬ VI				
16		16. Склад і взаємні перетворення елементарних частинок					
17		17. Сучасна фізична картина світу	Підсумкове заняття				

Отже, студент, приступаючи до вивчення курсу загальної фізики, вже на початку семестру знає як перелік тем лекцій, що вивчаються в цьому

семестрі, їхню послідовність, так і тиждень, на якому відбуватиметься кожен модульний контроль. Застосований *організаційний прийом* попередньої поінформованості студентів забезпечує, в тому числі, можливість їхньої свідомої підготовки та самостійного опрацювання матеріалу *заздалегідь* до кожної наступної лекції, а також до модульного контролю. Усе це додатково систематизує самостійну роботу студентів, роблячи її більш рівномірною і організованою.

Висновок. Отже, особливістю “Плану організації навчального процесу” є *жорстка регламентація та часова координація навчального процесу за всіма формами занять*. Завдяки цьому студент *заздалегідь* знає тему кожної лекції та кожного практичного заняття, номери задач, які він має підготувати до заняття, номери лабораторних робіт, завдання для індивідуальних занять. Це допомагає йому організувати свою самостійну роботу впродовж семестру за такими принципами як:

- планомірність;
- рівномірність;
- свідомість;
- систематичність.

У свою чергу дотримання вищезгаданих принципів уможлиблює уникнути студентові “зайвих неузгодженостей” під час навчання в семестрі (що, як показує багаторічний досвід є досить поширеним явищем) та правильно настроїти психологічно. Наявність жорсткого плану також є додатковим чинником для поліпшення організації роботи самого викладача. Це змушує, наприклад, лектора чіткіше планувати обсяг та зміст лекцій, дисциплінує до дотримання графіка їх проведення. Те саме стосується і викладачів, які проводять практичні та лабораторні заняття.

Використана література:

1. Шут М. І., Пасічник Ю. А. Проблеми організації навчально-виховного процесу і Європейські перспективи / М. І. Шут, Ю. А. Пасічник // Проблеми фізико-математичної і технічної освіти і науки України в контексті євроінтеграції : зб. наук. пр. – К. : НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2007. – С. 21-29.
2. Кузнецова О. Я. Модульно-рейтингові технології в курсі фізики для інженерних спеціальностей : монографія / О. Я. Кузнецова ; науковий редактор заслужений діяч науки і техніки України д.ф.-м. н., проф. В. В. Куліш. – К. : Вид-во Нац. авіац. ун-ту “НАУ-друк”, 2009. – 304 с.

КУЗНЕЦОВА Е. Я. Методико-организационный цели и задачи обучения общей физики будущих инженеров авиационных специальностей в современных условиях.

В статье представлены требования, предъявляемые современным рынком труда, к будущим инженерам авиационных специальностей и особенности учебных технологий, которые должны их обеспечить. Описан один их ключевых принципов разработанной модульно-рейтинговой технологии, на котором базируется методика обучения общей физики будущих инженеров авиационных специальностей.

Ключевые слова: *общая физика, самостоятельная работа, модульно-рейтинговая технология обучения, будущие авиационные инженеры.*

KUZNETSOVA H. Methodological – organizational purposes and tasks of general physics study of engineers of aviation specialties under modern conditions.

The paper presents the requirements of modern the labor market, to the future engineers of aviation specialties and peculiarities of educational technologies to provide them. Describes one of the key principles of the developed module-rating technology, which is based on methods of studying general physics of the future engineers of aviation specialties.

Keywords: *general physics, self education, modular-rating technology of studying organization, future aviation engineers.*

**Макаренко Л. Л.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова**

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ

У статті розглядається роль інформаційно-освітнього середовища в процесі формування інформаційної культури майбутніх вчителів технологій.

Ключові слова: *інформаційне середовище, навчальна діяльність, майбутні педагоги, інформаційна культура.*

Соціальне замовлення на підготовку майбутніх педагогів, що володіють необхідним рівнем інформаційної культури в умовах появи засобів навчання на основі інформаційно-комунікаційних технологій, послужив підставою для розробки нових підходів до вирішення проблеми формування інформаційної культури майбутніх вчителів технологій. Одним з таких підходів є дослідження можливостей професійно-орієнтованих інформаційно-освітніх середовищ вищого навчального закладу, призначених для формування основних компонентів інформаційної культури майбутніх педагогів.

Як відзначає Л. Н. Кечиев, наразі необхідна концепція побудови інформаційно-освітнього середовища, яке повною мірою враховує нові можливості створення, розповсюдження і застосування багатокomпонентних розподілених і інтегрованих баз даних і знань, орієнтованих на освіту, що враховує національні вимоги до системи освіти і гармонізована зі світовими тенденціями [8].

Основні цілі і завдання інформатизації вищої школи визначені в Концепції інформатизації вищої освіти України. Головна мета інформатизації вищого навчального закладу – це підвищення якості підготовки фахівців за допомогою впровадження в навчальний і науковий процеси інформаційно-комунікаційних технологій. Концепція інформатизації діяльності вузу повинна забезпечити формування єдиного інформаційно-освітнього середовища для проведення і підтримки навчальної, наукової і